

IX.

Betræknig

over

Udkast til Lov angaaende Brandvæsenet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen paa Landet.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 11te Februar 1860.)

Det er overdraget indertegnede Udvalg, at afgive Betænkning over det Landstinget forelagte Udkast til Lov angaaende Brandvæsenet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen paa Landet.

Til Opfyldelse af dette Hver tillade vi os følgende Pitringer:

Det ligger i Sagens Natur, at et Lovforslag, der, som det nærværende, gaar ud paa at træffe en bedre Ordning af et allerede bestaaende Forhold, ikke blot bør bedømmes efter Bestaffenheden af dets enkelte Bestemmelser i og for sig, eller efter hvad der, hvis Tælen var om at ordne et helt nyt Forhold, maatte anses som det absolut Nødvendige og Billige, men tillige maa betragtes under stadig Hensyn til, hvorledes det foreslaaede Nye viser sig ved Sammenligning med det bestaaende Gamle, som tilsigtes afløst, samt hvorledes Forholdet imellem Byrden og Nyttens af paagjældende Forrifter i Virkeligheden stiller sig. Vi have derfor under Drøftelsen af alle Udkastets Enkeltheder beholdt de saaledes antydede Synspunkter for Die, ligesom vi have søgt at indgaae Fravigelse fra den Grundsætning, hvorpaa Udkastet i det Hele maa anses byg-

get, den Grundsætning nemlig, at Lovens saavidt muligt bør dele billigt imellem de forskjellige berettigede Arav og navnlig ikke paalægge Enkeltmand større Indskrænkninger i hans personlige Frihed eller i Naadigheden over hans Eiendom, end saadanne, som Hensynet til Andres lige Ret og til Samfundsformaalet medfører, og som saaledes ogsaa ere i hans egen velforstaede Interesse. Ved Siden heraf have vi ikke undladt at benytte det Materiale, der ligger for Haanden i Rigsdagens tidligere Behandlinger af Udkastets Gjenstand, og naar vi i enkelte Tilfælde ere gaaede ind paa Afvigelser fra det, som Folkerepresentationen forhen har udtalt sig for, da berøer dette paa, at vi have maattet erkjende, at det absolut Rigtige i saadanne Tilfælde vanskeligt lader sig paavise, og at man da maa concedere Noget for at opnaae et endeligt Resultat.

Vi ere nu saaledes komne til den Erkjendelse, at Udkastet, betragtet i dets Almindelighed, er af saadan Bestaffenhed, at en væsentlig dermed overensstemmende Lov maa antages at ville medføre et Fremskridt fra den bestaaende Tilstand og i det Hele taget frembringe en ret hensigtsmæssig Ordning af Brand- og Bygningsvæsenet paa Landet. Vel har der i